

- atzīt, ka lietā T-300/02 celtā prasība ir pieņemama un nodot lietu atpakaļ Pirmās instances tiesai nolēmuma pieņemšanai pēc būtības saskaņā ar Tiesas Statūtu 61. pantu;
- piespriest Komisijai atlīdzināt tiesāšanās izdevumus abās tiesvedības instancēs.

Pamati un galvenie argumenti

Savu prasījumu pamatojumam apelācijas sūdzības iesniedzēja ir izvirzījusi vienu vienīgu apelācijas sūdzības pamatu, kas attiecas uz lietas materiālos ietvērto pierādījumu sagrozīšanu un kļūdainajiem tiesiskajiem secinājumiem, kurus Pirmās instances tiesa izdarījusi no spriedumā iekļautajiem neprecīzajiem apsvērumiem EKL 230. panta 4. punkta un Kopienų judikatūras šajā jomā izpratnē. It īpaši *Iride* uzskata, ka Pirmās instances tiesa ir pilnībā sagrozījusi pierādījumus, kurus tā bija iesniegusi tiesas vērtējumam, lai apstiprinātu AMGA atzīšanu par individuālā atbalsta, kas piešķirts strīdīgās shēmas ietvaros un kura atmaksu ir pieprasījusi Komisija, faktisko saņēmēju. Lietas materiālos ietvērto pierādījumu sagrozīšanas dēļ Pirmās instances tiesa līdz ar to ir kļūdaini secinājusi, ka apstrīdētais lēmums nav individuāli skāris *Iride* un tādēļ tās celtā prasība ir nepieņemama.

(¹) Komisijas 2002. gada 5. jūnija Lēmums 2003/193/EK par valsts atbalstu, ko Itālija piešķirusi sabiedrisko pakalpojumu uzņēmumiem, kuru akciju vairākums pieder valstij, atbrīvojumu no nodokļiem un aizdevumu ar izdevīgākiem nosacījumiem formā (OV 2003, L 77, 21. lpp.).

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu — izteikts ar Verwaltungsgericht Meiningen (Vācija) 2009. gada 24. augusta rīkojumu — Frank Scheffler/Landkreis Wartburgkreis

(lieta C-334/09)

(2009/C 267/73)

Tiesvedības valoda — vācu

Iesniedzējtiesa

Verwaltungsgericht Meiningen

Lietas dalībnieki pamata procesā

Prasītājs: Frank Scheffler

Atbildētājs: Landkreis Wartburgkreis

Prejudiciālais jautājums

Saskaņā ar Eiropas Kopienų (EK) dibināšanas līguma 234. panta 2. punktu Eiropas Kopienų Tiesai tiek uzdots šāds prejudiciālais jautājums:

Vai atbilstoši Direktīvas 91/439/EEK (¹) 1. panta 2. punktam un 8. panta 2. un 4. punktam dalībvalsts var īstenot šīs direktīvas 8. panta 2. punktā tai piešķirtās tiesības — attiecināt savas normas par transportlīdzekļu vadīšanas tiesību ierobežošanu, apturēšanu, atņemšanu vai anulēšanu uz citā dalībvalstī izsniegtas transportlīdzekļa vadītāja apliecības turētāju — saistībā ar atzinumu par spēju vadīt transportlīdzekli, ko iesniedzis citā dalībvalstī izsniegtas vadītāja apliecības turētājs, ja, šis atzinums, lai gan tas ir sagatavots pēc vadītāja apliecības izsniegšanas un tā pamatā ir arī attiecīgās personas pārbaude, kas veikta pēc vadītāja apliecības izsniegšanas, ir saistīts ar apstākļiem, kas radušies pirms vadītāja apliecības izsniegšanas?

(¹) Padomes 1991. gada 29. jūlija Direktīva 91/439/EEK par vadītāju apliecībām (OV L 237, 1. lpp.).

Apelācijas sūdzība, ko par Pirmās instances tiesas (astotā palāta paplašinātā sastāvā) 2009. gada 11. jūnija spriedumu lietā T-309/02 Acegas/Komisija 2009. gada 21. augustā iesniegusi Acegas-APS SpA, iepriekš Acqua, Elettricità, Gas e servizi SpA (Acegas)

(lieta C-341/09 P)

(2009/C 267/74)

Tiesvedības valoda — itāļu

Lietas dalībnieki

Apelācijas sūdzības iesniedzēja: Acegas-APS SpA, iepriekš Acqua, Elettricità, Gas e servizi SpA (Acegas) (pārstāvji — F. Ferletic un F. Spitaleri, avvocati, L. Daniele, professore)

Cita lietas dalībniece: Eiropas Kopienų Komisija

Apelācijas sūdzības iesniedzējas prasījumi:

- atcelt Pirmās instances tiesas 2009. gada 11. jūnija spriedumu lietā T-309/02 ACEGAS APS/Komisija un nodot lietu atpakaļ Pirmās instances tiesai nolēmuma pieņemšanai pēc būtības;
- piespriest Komisijai atlīdzināt tiesāšanās izdevumus apelācijas tiesvedībā un atlikt nolēmuma par tiesāšanās izdevumiem pirmajā instancē pieņemšanu;

Gadījumā, ja Tiesa nolemtu, ka lietas stāvoklis ļauj izskatīt lietu pēc būtības,